

Životinjska priroda nekih ljudi

Životinjski prizor i prizor udovoljavanja strastima su prisutni kod neukih osoba, onih koje se razlikuju od životinja samo po uspravnom hodu i moći govora. Njih, osim zadovoljavanja strasti, ništa drugo ne zanima. I nije važno kojim putem će doći do toga.

Njihove duše su poput životinjskih. Njima se ne mogu uzdići na nivo ljudskosti, a kamoli na nivo meleka. Stanje takvih osoba nije vrijedno spominjanja. Oni se međusobno razlikuju na način postojećih razlika među životinjama, čije su ponašanje i prirodu poprimili.

- Među njima ima onih čija je duša kao pseća. Kad bi iznenada našao lešinu kojom se može nahraniti hiljadu pasa, pao bi po njoj i čuvao bi je od svih drugih pasa. Lajao bi na svakoga psa koji bi joj se primakao. Uspio bi joj se primaći samo pas koji bi ga silom, mimo njegove volje, savladao. Nijednom drugom psu ne bi dao ništa od toga. Sva njegova briga je kako napuniti stomak. Uopće mu nije bitno kakvom hranom: neprijatnom ili zaklanom, pokvarenom ili ukusnom. Ne stidi se ni ogavne hrane. Ako ga potjeraš - dahće, a ako ga pustiš - opet dahće. Ako ga nahraniš - hodat će oko tebe mašući repom, a ako ga ne nahraniš - režat će i laj ati na tebe.

- Neki od njih su magareće prirode. Stvoreni su samo da bi teško radili i jeli. Što ga više nahraniš, više radi. Magarac je životinja koja najduže šuti, a najmanje misli. Zbog toga, Allah sa magarcem poredi čovjeka koji nosi Allahovu Knjigu, ali to ne čini radi spoznaje, znanja i njenoga pridržavanja. Sa psom je uporedio nevaljalog učenjaka kojem je Allah pokazao Svoja znamenja, a od nj ih se on okrenuo i odao se ovosvjetskom životu i slijedeđu prohtjeva. Ova dva primjera sadrže velike tajne, ali ovdje nije mjesto da ih spominjemo.

- Neki od njih imaju dušu kao razjarene zvijeri. Cijela njihova briga je da, koliko god mogu, pokažu svoje neprijateljstvo prema ljudima i da ih savladaju. Jednostavno, njegova priroda je ravna prirodi zvijeri.

Na tu sličnost se oslanjaju oni koji umiju tumačiti snove u kojima čovjek sanja da su mu neke životinje u kući ili da se bori protiv njih. Obično bude onako kako oni to protumače. Nama i drugima se to često u snu događa. Tumačenje tih snova se podudara sa životinjskom prirodom koja je u tim ljudima. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o događaju koji je u vezi s Uhudom, usnio je „**kravu koju kolju**“ [1], pa se dogodilo da su neke vjernike ubili nevjernici. Krava je jedna od najkorisnijih životinja. Ima osobine dobrote, uspjeha, smiraja i koristi. Ponizna je, pitoma, lahko ju je voditi i ne bježi od čovjeka.

Omer r.a. usnio je kao da ga je horoz ključnuo tri puta, pa ga je Ebu Lu'lua ubo tri puta nožem. Horoz je znak za zlog i stranog čovjeka.

- Ima ljudi čija je priroda poput prirode svinja: prođu pored lijepih stvari i ne pogledaju ih, a pojedu

izmet iza čovjeka. Takav je slučaj sa mnogim ljudima. Čuje i vidi od tebe mnogo više dobra nego zla. Ali, on to dobro ne čuva, ne prenosi ga i ono mu ne odgovara. Kad ugleda grešku ili „ćoravu riječ“, nađe joj smisao, i to mu odgovara. Uzme je sebi kao ukusnu voćku i prenosi je drugima.

- Ima i onih čija je priroda jednaka prirodi pauna. Sve što ima jest napuhanost i šarenilo perja. Iza te pojave - nema ništa.

- Konj ima najljepšu prirodu među životinjama. Konj je životinja plemenite duše i prijatne naravi. Isto je i sa ovcama. Svaka osoba koja se često druži sa nekom životinjom poprimi dio ponašanja i prirodu te životinje. Ukoliko se hrani njenim mesom, međusobna sličnost bude još veća. Onaj koji se hrani, sličan je onome čime se hrani.

Upravo zbog toga je Allah zabranio meso divljih zvijeri i ptica grabljivica. Jedenjem takvoga mesa se prenosi priroda tih životinja na osobu koja se time hrani. A Allah najbolje zna.

Ovdje se želi reći sljedeće: Oni za koje su vezani ovi prizori nemaju drugih pokretača osim onoga čemu naginju njihove duše i strasti. Za njih, pored toga, apsolutno ne postoji ništa drugo.

Autor: Ibn Kajjim El-Dževzi

Izvor: menhedz.com

[1] Buhari - 6514.; Muslim - 4217.